

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2002-06-10

Närvarande: f.d. regeringsrådet Karl-Ingvar Rundqvist, regeringsrådet Marianne Eliason, justitierådet Severin Blomstrand.

Enligt en lagrådsremiss den 6 juni 2002 (Justitiedepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i rättegångsbalken, och
2. lag om ändring i lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av hovrättsassessorn John Ahlberk.

Förslagen föranleder följande yttrande av Lagrådet:

I lagrådsremissen läggs fram förslag om ändringar i rättegångsbalken och lagen om allmänna förvaltningsdomstolar främst i syfte att klargöra att en tingsrätt och en länsrätt på samma ort kan ha en gemensam lagman som ett led i en administrativ samordning. I motiveringen framhålls att gällande reglering inte bedöms uppställa några hinder mot att en gemensam chef utnämns för flera domstolar.

Vid remissbehandlingen av den promemoria som ligger till grund för förslagen har ifrågasatts om inte en ordning med gemensam lagman fordrar stöd i lag. Lagrådet vill för sin del anmärka att den argumentering som förs fram till stöd för lagrådsremissens ståndpunkt i frågan inte i allo ter sig övertygande. Vad där åberopas om förhållanden vid

häradsrätter ger, som Lagrådet ser det, inte något egentligt stöd för att en gemensam lagman kan utses för en allmän domstol och en allmän förvaltningsdomstol. Mot bakgrund av att slutsatsen i lagrådsremissen blivit att lagstiftningsåtgärd bör vidtas saknas dock anledning för Lagrådet att vidare gå in på i vad mån ordningen med gemensam lagman kräver nya lagregler.

Lagrådet ser således med tillfredsställelse att frågan lagregleras. Regleringen har, som det framgår av remissen och vad som sagts vid föredragningen, till syfte att förbättra förutsättningarna för sådan – på sitt sätt begränsad – administrativ samordning som blir möjlig med utgångspunkt i att en tingsrätt och en länsrätt som samverkar under en gemensam lagman alltjämt är att se som två skilda myndigheter. som fattar beslut var för sig. Mot lagförslagets utformning finner Lagrådet inte anledning till erinran.